

TORONYIRÁNY

XV. 38.

2021. szeptember 19.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Évközi 25. vasárnap

Szeptember 21. Szent Máté apostol és evangélista

Szeptember 24. Szent Gellért püspök és vértanú

Isten tud egészen megbocsátani, és ő adja az erőt a bűnbánatra. Jézus azt hangsúlyozza, hogy a bűnbánat lehet egészen őszinte és lehet egy teljesebb élet kiindulása. Akinek sokat bocsátanak meg, az esetleg jobban tud szeretni, mint az, aki nem ment át nagy lelki megrázkódtatásokon. A bűn okozhat nagy lelki ürességet és éhséget. Aki sokáig sötétben volt, az tudja értékelni a napfényt, aki nélkülözötte a szeretetet, a lelki békét, az állandósítani akarja az őszinte bizalmat, s aki érzi, hogy sok mulasztást kell jóvátennie, mert visszaélt a szeretettel, azt mindig ösztönzi a vágy, hogy megfeleljen a beléje helyezett bizalomnak. Amikor tehát Isten meghirdette a bűnbocsánatot, amikor kimutatta atyai irgalmát, nem azt látta, hogy országának meg kell elégednie a félrecsúszott vagy részben és egészben eltékozott életek maradékával, hanem az esendő emberhez mérte az üdvösség útját. Tudta, hogy lesz bennünk sok könnyelműség és szenvedély, de lesznek olyan fordulatok is, amelyek egészen kialakítják Istennel az Atya és a gyermek viszonyát, és amelyeknél Jézusra úgy találunk rá, mint megértő baráttra, aki nem szánakozásból tűr bennünket maga mellett, hanem a szeretet tapintatával emel magához.

Gál Ferenc

A szentmise olvasmányai

- Bölcs 2,12.17-20** Az Istennel nem törődő emberek olykor cinikusan provokálják a hívő embert.
- Jak 3,16-4,3** Az irigység, a mohóság és a telhetetlenség sok baj forrása.
- Mk 9,30-37** Jézus az egymással bután versengő tanítványait alázatra és szolgálatra tanítja.

A tanítványok oktatása

Jézus tanítása a tanítványok viselkedéséről szól. Tanít a szolgátról, amely minden tettük logikája, valódi útjuk a vágyott nagyság felé (35). Ezt maga is megmutatja a befogadás példájával (36-37). Beszél arról, hogyan viselkedjen a tanítvány az idegenekkel szemben (38-41), hogyan viszonyuljon a kicsinyekhez (42), önmagához, belső vágyaihoz (43-49). A sóval kapcsolatos mondás zárja le a szakaszt (50).

Kafanaumban, nyilvános működésének első színhelyén, valószínűleg Péter házában száll meg Jézus (vö. 1,29-31), bár egyesek inkább arra gondolnak, hogy saját háza is lehetett. Az elbeszélő számára ez a ház csak annyiban fontos, hogy Jézus és tanítványai külön beszélgetésének színhelye. Az egész úton természetes, hogy a tanítványi kör egy része csak Jézussal tölti napjait.

A Mesterrel való kapcsolat ugyanakkor nem felhőtlen. Az elbeszélő a 34. versben csak sejteti, illetve a következőkből kiderül, hogy a tanítványok hallgatása tudatos: szégyellik, hogy beszélgetésük tárgya ellentétben áll Jézus várakozásával. A „legnagyobb” keresték maguk között, vagyis azt, aki világi értelemben a legjobb képességekkel, legnagyobb tekintéllyel, legnagyobb méltósággal rendelkezik. Ezt a témát folytatja majd a Zebedeus-testvérek kérése, akik Jézus mellett kívánnak ülni jobb és bal felől, amikor dicsőségben jön el (10,35-40). A tanítványok viselkedése nagyon is emberi, szinte ösztönös: értéküket csak akkor látják biztosítottak, ha egymás közötti rangsort állítanak fel. Érdekes, hogy míg Márk evangéliumában szinte mindenütt Péter a tanítványok szószólója, ezért úgy tűnik, ő „joggal” pályázhatna a „legnagyobb” címére, a következőkben nem ő, hanem János kérdez majd (38. vers), mintha Pétert igen, őt viszont nem érintette volna a vita. Hozzá kell tenni, hogy a tanítványok „vitakoztak” (*dialogidzomai*), vagyis nemcsak véleményt cseréltek, hanem vetélkedtek az első helyért.

A 35. versben Jézus egyfajta komolysággal és ünnepélyességgel leül (vö. Mk 4,1, illetve Mt 5,1; 13,1; Lk 5,3; Jn 8,2), maga köré gyűjti a tizenkettőt, majd együtt tanítja őket. A tizenkettő említése világossá teszi, hogy „tanítványok” alatt nemcsak a tizenkettes kört kell értenünk, ugyanakkor azt is, hogy rájuk különösen is érvényes, amit Jézus most ki akar fejteni. A tizenkettőnek emellett egyfajta hivatalos szerepe is van abban, hogy az egész közösség tudomást szerezzen erről az alapszabályról. A tizenkettőt és ennek választott tagjait gyakran éppen olyan összefüggésben látjuk, ahol az egész közösségnek továbbadandó tanításról van szó (vö. 8,33köv.; 9,9; 10,42; 13,37). Jézus szavai részben éppen arról szólnak, milyen törvényeknek kell uralniuk az egész közösséget.

Jézus most is (35. vers; vö. 8,34köv.) paradox mondást fogalmaz meg: az elsőséget az utolsó helyen kell keresni. Az utolsó helyet azonban továbbértelmezi Jézus mondása, amely mindenkinek a szolgálatát, a leginkább alábecsült és megvetett, mindenkinek odaadó szolgálatot állítja példaképpül az őt követni szándékozóknak. Kétszer is visszatér a „mindenki” szó, itt egyfajta egyetemességet fejez ki, de valószínűleg benne van az „első és utolsó” képe is, miszerint a szolgának a „sor legvégére” kell állnia. Márk itt egyébként a *diakonosz* szót használja, vagyis nem rabszolgáról, hanem segítő, jóakaró szolgáról beszél (vö. 10,43; Róm 13,4; 2Kor 3,6).

Mindenkinek a szolgálója Jézus lesz, aki „nem azért jött, hogy szolgáljanak neki, hanem hogy ő szolgáljon, és életét adja váltságul sokakért” (10,45). Maga helyébe viszont itt egy kisgyermeket állít (36-37. vers) szimbolikus cselekedettel, hiszen a gyermekek ebben a korban a társadalom jog nélküli tagjai voltak. „Az első századi Palesztinában a gyermek nem annyira ártatlanságot és nyíltságot jelképezett, mint inkább a szociális tekintély és törvényes jogok hiányát” (J. R. Donahue – D. J. Harrington). Aki a gyermeket befogadta, magának semmiféle előnyt nem remélhetett tőle. A gyermek befogadásával (36-37) Jézus nemcsak példát ad a „legutolsó”, „szolgai” élethelyzetre, hanem az egész kérdés teológiai távlatát is megfordítja: az ember nem érheti el Istent még a legnagyobb, illetve legelső helyre való törekvésben sem, hanem befogadhatja, mégpedig a legkisebket befogadva.

Jézus szimbolikus cselekedete egyfelől a gyengék iránti szeretetet fejezi ki, amellyel ő maga viseltetik irányukban, másfelől a befejező mondás (38. vers) fényében az Atya szeretetét, amellyel a világban lévő gyermekeit körülveszi, magához hívja, elcsitítja. Az igazi szolgálat mások befogadása, a bármilyen értelemben kicsinyek, kiszolgáltatottak elfogadása és megerősítése, növekedésük segítése – ezért küldte az Atya a világba a Fiút, s ezért küldi a Fiú is a tanítványokat a világba. „Az én nevemben” voltaképpen azt jelenti, „az én küldetésemet folytatva”, ahogy az már a tanítványokkal is történt (vö. 6,7-13). „Aki küldött engem”, az *apostelló* ígét használva, az Atya, a küldött pedig az „apostol”, elsőként a Fiú, majd nevében tanítványai, a tizenkettő, és más értelemben a többiek.

Martos Levente

Boldog család (9.)

Tanítsuk meg beszélni!

Sok verbális képesség párban mutatkozik, például formális és informális, konkrét és elvont, alap- és felsőbb szintű, receptív és expresszív nyelv. Vannak olyan gyerekek, akik mikor barátaikkal csevegnek olyanok, mint a televíziós talk show-k műsorvezetői, szellemesek és kirobbanók, de teljességgel képtelenek a formális iskolai nyelvet használni. Eleinte nem vesszük észre a problémát, de ahogy felsőbb osztályba lépnek, a szakadék egyre egyértelműbbé válik. Egy gyerekorvos véleménye: „Az irodámban ez a kisgyerek több mint sziporkázó. Lyukat beszél a hasunkba és éles, szórakoztató észrevételeket tesz. Mindig úgy gondoltam, hogy zseni, de az eredményei és a bizonyítványai épp az ellenkezőjét mutatják. Nekem és a szüleinek segítségre van szükségünk, hogy megértsük, ki ő valójában.”

Ugyanez a helyzet a konkrét és az elvont nyelvezettel. Vannak gyerekek, akik félelmetesen jól beszélnek olyan dolgokról, amiket láthatnak, megfoghatnak, megszagolhatnak, hallhatnak, de elveszettek, ha elvont gondolatokról van szó. A természettudományok, az irodalom és a matematika növekvő mennyiségben tartalmaznak olyan kifejezéseket, melyek nem állnak közvetlen kapcsolatban a tapasztalással: a „nagyon konkrét” gyerekek iskolai eredménye rosszabbodni kezd. Egyes gyerekek nagyon jó befogadóképességgel rendelkeznek, jól megértik, amit olvasnak, de nagyon bizonytalanok a szavak, mondatok, hosszabb üzenetek megfogalmazásában.

A szülők hogyan előzhetik meg ezt? Minden gyereknek szüksége van gyakorlásra. Az annyira áhított szülő-gyerek párbeszédnek nem csak nevelési funkciója van. A szokásos otthoni vita megkönnyítheti az esetlegesen traumatikus átmenetet a felsőbb szintű nyelvezet felé. Természetesen a házi feladat ehhez nem elég. A gyerekeknek megfelelően kell uralniuk a verbális struktúrát.

Néha szükség lehet a nem verbális vagy antiverbális tevékenységek csökkentésére vagy mellőzésére, mint amilyenek a videojátékok és bizonyos tévéműsorok.

A középiskolában a gyerekeknek képeseknek kell lenniük arra, hogy kifejezzék nézeteiket, tehát széles látókörűen, tudatosan és kielégítően kell foglalkozniuk kérdésekkel anélkül, hogy elbizonytalanodnának (melyet az olyan szavak nagy gyakorisága jelez, mint a „nem”, „azaz”, „íme”) vagy tartalom nélkül beszélnének.

Nem kell számítani otthonról a formális nyelvet. Az informális beszélgetések javítják a családi légkört, de nem lehet ez az egyetlen kifejezőmód. A szülőknek alkalmanként kezdeményezniük kell elvont dolgokról, aktuális témákról és a mindennapi eseményektől távol álló vitákat, mivelhogy ez is fontos. A gyerekeket arra kell ösztönöznünk, hogy formába öntsék gondolataikat, és hogy kerüljék az olyan általánosságokat, hogy „izé”, „dolog”, „szörnyű”. Egy mindenki által elfogadott egyezségről van szükség: „Ebben a családban csak befejezett mondatokkal kommunikálunk”. Főként az asztalnál van lehetőség szókincsünk gazdagítására, aztán lefekvéskor (a fekvő gyerek sokkal könnyebben cseveg és kevésbé kalandozik el, mint amelyik függőleges pozícióban van), valamint a kocsiban bekapcsolt biztonsági övvel - ezeket az alkalmakat meg kell ragadni.

Fontos, hogy a gyerekek lássák szüleiket olvasni, és hogy amilyen hamar csak lehet, kövessék példájukat. Ezenfelül az iskoláskorú gyermekre nagyon ösztönző hatással van, ha szüleivel együtt olvashat meséket és történeteket.

Ez a tevékenység elősegíti a nyelvi képességek megfelelő fejlődését. Az iskolának és a szülőknek mielőbb ki kell szűrni azokat a serdülőket, akik nem haladnak megfelelően a nyelvismeret elsajátításában. Ezeket a gyerekeket sürgősen segíteni kell mind otthon, mind az iskolában.

A gyerekek előnyre tehetnek szert olyan iskolán kívüli nyelvi típusú időtöltésekkel, mint a keresztretjvény, a szójáték, melyeket még utazás közben is lehet játszani. A naplórás egy másik kívánatos módja az iskolán kívüli formális nyelvhasználatnak.

Minden tanulóknak gyakorolnia kellene a memorizálást. Ez nemcsak a memóriát, hanem a nyelvhasználatot is fejleszti és összeköti a megértést az emlékekkel.

A legalkalmasabb módja a nyelvi készségek fejlesztésének az írás, olvasás, hallgatás és beszélgetés olyan dolgokról, melyek különleges érdeklődést keltenek bennünk. Például, aki szeret valamilyen sportot, annak sportújságot kellene olvasnia, beszélnie és írnia kellene róla, kisebb testvéreit kellene szórakoztatnia vele, s vitatkozni a többi rajongóval (persze a sportnyelv egész és kidolgozott mondatait használva).

A szó és a szavak

Egy jó módszer arra, hogy megtanítsuk gyermekeinket a beszéd értékére az, ha rádöbentjük őket, hogy a szókincs gazdagsága egy plusz kártya a társadalmi kapcsolatokban, de nem csak ott.

Az elején úgy tűnt, hogy gyermekeink nem akarnak megtanulni beszélni, mivel tökéletesen tudtak velünk kommunikálni szimplán gesztusok segítségével. Egyéves koruk után, mivel elhatároztuk, hogy nem alkalmazkodunk tovább az ő nem verbális nyelvükhöz azért, hogy rákényszerítsük őket a szavak használatára, hirtelen mindketten megmutatták, hogy egyenesen egész, teljesen értelmes mondatokat képesek formálni.

És akkor megértettünk egy, a családi jövőnk szempontjából alapvető dolgot. Lányom, tudtunk nélkül egy egész szótárnny szót tanult meg, mivel mindegyre új kifejezések hagyták el száját, melyeket egyébként mindig megfelelően használt. Fiam viszont önállóan eldöntötte, hogy saját kifejezéseket alkot és az elképzelhető legszínesebb és legképzeltetésűbb szófordulatokat kezdte használni.

Egyértelmű volt, hogy míg mi szülők a szó belső értékére koncentráltunk, gyerekeink főként azok szaporításával törődtek, mivel megéreztek, hogy ezek olyan gazdagságot jelentenek, melyet megéri minél jobban gyarapítani, hogy a világban tért hódíthassanak és azt főszereplőként élhessék. S mivel segítséget igényeltek ebben a folyamatos gyakorlatban, hogy új szavakat sajátíthassanak el, megkezdődött a nagy kihívás: amikor csak lehetőség volt rá, nyelvi játékokkal „kacérkodtunk”. Éveken át rengeteg időt töltöttünk ezzel reggel iskolába menet, az unalmas (amikor csúcsforgalomban kellett átkelnünk a városon) és a veszélyes (amikor a gyerekeket rosszullett kerülgette) autózás során, az esős délutánokon, amikor az otthon található összes játékot kimerítettük már, az ünnepek alatt, amikor le kellett csillapítani a telhetetlen gyerekhadat, az elalvás előtti tíz percben, hogy az aznapi utolsó energiákat is feléljük, melyek általában meghaladták a szegény, fáradt édesanyáét. Mindenféle versenyt kitaláltunk: ki ügyesebb az ugyanazzal a betűvel kezdődő szavak mondásában, ki tud több szinonimát vagy ellentétet gyűjteni, ki tud több olyan kifejezést találni, melyek ugyanahhoz a szócsaládhoz tartoznak, ki tudja a logika vagy a fantázia segítségével elmagyarázni egy adott szó jelentését.

(Folyt. köv.)

Bruno Ferrero - Marianna Pacucci

Vasárnapi jegyzet

Útonjáró békességgel

Záródik az erdő-kapu. Vagy most nyílik? Mivel ritkul a zöld sátor, töredeznek a gallyak, egyre több a nyílás, az átjáró.

A keskeny erdőbelépőnél jókora mészkö hever. Mészpát – mondja a geológus, és ha megnézem: repedések szelik keresztül-kasul. Tehát dachstein mészkö. Kómániás lettem?

A múlt éjszaka a közel négy évtizede távozott Demeter István plébános felől hozott „hírt” az álom: emléksort római utunkról, a hetvenes évekből. A vonat az örvénylő Száva fölött magasodó parton futott, s mi találgattuk a kövek fajtáit. Különös, sok tehetségű pap volt. Száz esztendeje született, akkoriban hatvanas lehetett. Hivatása mellett több „mesterség” művelője a „humán szakmából”. Jókora koffert billentett a csomagtartóba. Éjféljárt leemelte; csupa-újságpapírba csomagolt üvegecskék szunnyadoztak benne. Cseppek – mondta, különböző órában kell „kortyintani” belőlük, és pohárkákat vett elő. Előadta, hogy a cseppek gyógynövényekből készültek, biztatott, tanuljam meg a természetüket...

Már Itália földjén, a megvilágosodó hajnalban akvarellpapírt vett elő és rajzceruzákat. Úgy kommentálta, hogy amit papírra vet, kő, mészkö, amit vas-ion pingál barnára.

Miért lehetett fontos neki a legegyszerűbb közet? Mostanában értettem meg, amikor „festőtudományát” is bizonyító Kő feliratú képét nézegettem néprajztudós barátomtól kapott Demeter-kötetben. A könyv címűl ezt írták: *Elneveztek profétának*. Értette ő a titkok jeleit, a teremtés-szignálokat, s hogy a harangok a végtelenül-véges idők történéseit adják elő kondulásaikkal. Valakinek egyszer elmondta: paplakában kényszerítve ébredt: mennie kellett, meghúzni a harangkötelet. Később derült ki, azon az éjszakan távozott a fenti ítelőszék elé a rettegett szovjet diktátor...

A szóban lévő kőrajzához a tíz esztendeje Sárospatakon kiadott verseskönyvének (*Csendje hangosabb*) *Kis dialógusa* társítható. A költő-festő, a tiszta kék szemmel világba látó „szegény világbohóc” ezt írja:

*Azt mondd cinőbersárga okaid vannak
erre a különbejáratú nihilizmusra.
Ezt a színt én is szeretem,
diszkrétan a vöröset is,
ha nem hatásvadász...*

*Nekem meg búzavirágkék
indítékaim vannak a hitre.
Katángkóró: egyik fő istenérvem.*

Az idézetből az utolsó három sor ugyanazt érzékelteti, amit a gymnövénynek tartott mezei katáng: a valóságban a transzcendencia megtestesülését, amely sohasem tagadja meg az érzékelhetőt, fáiban, köveiben, virágaiban „izzik”. Fogalomba nem illeszthető evidencia ez, és az is, ami a jeleken túl van: a végtelen. A kő csupaszága jelzi, ahogyan a már írásaimban többször emlegetett modern francia Yves Bonnefoy-nál olvasni, akit P. Szabó Ferenc jezsuita hoz közel esszéjében. (A francia ezt írja: „Isten csupasz falfelület.”)

Ahol élék, a fehér kőzuhatag a hegyoldalon mintha dermedt minivizeses analógiája lenne. Fölötte időnként lepelfelhő vonul szürkés-csíkosan. Amilyen a kőfolyás. Ilyenkor a Nap tejüvegen át világol, s a fák nem vetnek árnyékot. Azt hallottam „szálló ég fürkészései”, hogy ez a fajta felhőréteg horizontálisan száz kilométerre kiterjedhet, és pár ezer kilométer magasra tornyosodik.

Mozgás találkozik állandósággal, felhő a kővel. Egyszer alkonyati gomolyfelhőt láttam ugyanitt, egy-két óra múlva szétfoslott. Mi maradt? A válasz: a napközben magasba emelkedő maradvány-gomolyfelhők napszentületre színeket varázsolnak az alkonyégre. *Juhász Gyula* a szegedi Tisza-parton láthatott ilyet, amikor szavakba fogta hangulatát:

*Alkonyati órák, ti vagytok enyéme,
Mikor rózsafényben fölragyog a lélek
S múltak tavaszából egy dal erre téved.*

*Ti vagytok enyéme, alkonyati órák,
Mikor enyhe bánat bársonya hajol ránk
S pompázva kinyílnak a nagy álomrózsák.*

*Így szeretnék egyszer e tájról elmenni,
Színből, fényből oda, ahol szürkül a semmi,
Madárként az ágon, dallal elpihenni!*

E gyönyörűre festett költő-vigasztalanságban a madár-metamorfózishoz keresem a feloldó reményt. Bonnefoy megadja: „Négy nap óta igyekezett boldog lenni a felhőktől, amelyeket a vászonra mázolt egy köves út fölé. De mi a szépség, amikor az ember tudja, hogy csakhamar elmegy. Holnap a hajó egy másik sziget felé viszi, nem jön vissza többé erre, nem látja többé ezt az utat. Hirtelen megreszketett a szorongástól és leejtette ecsetét, amelynek egy kis sötét okker, majdnem vörös festéke lefröcskölte a lap alját. Ah, milyen öröm!

Chateaubriand a Jordán partján, a hosszú utazás után mi mást tehet, minthogy megtölt egy kicsi üveget a folyó vizével? Ráírja a vignettára: „A Jordán vize.”

† Tóth Sándor

hírek információk

Hálaadó búcsúi szentmise keretében szeptember 19-én, azaz ma kerül sor a felújított klárafalvai Szent Kereszt templom ünnepélyes átadására. A templom korszerűsítése az Európai Mezőgazdasági Vidékfejlesztési Alapból, hazai központi költségvetési forrásból, továbbá a Szeged-Csanádi Egyházmegye és a helyi plébánia támogatásával, mintegy 65 millió forintból valósult meg. A 16 órákor kezdődő ünnepi szentmisét Kiss-Rigó László püspök celebrálja.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye 14. alkalommal rendezi meg a Szent Gellért Fesztivált, az egyházmegye első püspöke, a vértanú Szent Gellért ünnepéhez kapcsolódóan. A szeptember 21-29-ig tartó hangversenysorozaton neves külföldi és magyar művészek lépnek fel. A Székesegyházban rendezendő hangversenyek, valamint a Szegedi Dóm Látogatóközpontban hallható tudományos előadások és kamarakoncertek ingyenesen tekinthetők meg. A program:

Szeptember 21., kedd 19.30 óra - Székesegyház

Szimfonikus koncert

Közreműködik: Anima Musicae Kamarazenekar

Vezényel: Yoon Kuk Lee

Szóló előadó: Kokas Katalin, hegedű

J. Haydn A Megváltó utolsó hét szava a keresztfán

W. A. Mozart D-dúr Hegedűverseny No. 4, KV 218

J. Haydn 49. szimfónia, f-moll, „La Passione” („A szenvedély”)

Szeptember 22., szerda 19.30 óra - Szegedi Dóm Látogatóközpont

Est Baráth Emőkével (szoprán), Virág Emesével (zongora) és Palójtay Jánossal (zongora)

Liszt F. és C. Debussy dalai és zongoraművei

Szeptember 23., csütörtök 19.30 óra - Szegedi Dóm Látogatóközpont

Kamarakoncert

Kelemen Kvartett Várjon Dénes és Simon Izabella, zongora Kokas Dóra, gordonka

J. Haydn G-dúr trió No. 39 hegedűre, gordonkára és zongorára, Hob XV: 25 „Gypsy”

Bartók B. 3. vonósnygyes

F. Mendelssohn Andante és Allegro brillante négykezes zongorára, Op.92

J. Brahms g-moll kvartett hegedűre, brácsára, gordonkára és zongorára, Op.25

Szeptember 24., péntek 17.00 óra - Szegedi Dóm Látogatóközpont

Tudományos előadások a tudomány és a zene kapcsolatáról

Prof. Dr. Janka Zoltán és Prof. Dr. Párducz Árpád

Kamarakoncert 19.30 óra - Székesegyház

Kelemen Kvartett Benda Quartet

F. Schubert c-moll vonósnygyes-tétel (Quartettsatz), D. 703

L. Janacek 1. vonósnygyes („Kreutzer-szonáta”)

F. Mendelssohn Esz-dúr vonósoktett, Op.20

Szeptember 25., szombat 19.30 óra - Székesegyház

Szimfonikus koncert

Közreműködik: Anima Musicae Kamarazenekar

Vezényel: Yoon Kuk Lee

Szóló előadók: Szauer Bianka – hárfá, Lanczkor-Kocsis Krisztina – fuvola, Kokas Dóra – cselló

W. A. Mozart D-dúr Divertimento, KV 136

W. A. Mozart C-dúr versenymű fuvolára, hárfára és zenekarra, KV 299

W. A. Mozart c-moll adagio és fuga, KV 546

J. Haydn C-dúr versenymű csellóra és zenekarra

Szeptember 26., vasárnap - Székesegyház

Jótékonyági koncert a Korábban Érkeztem Alapítvány javára

A 8. évfolyammal folytatódik a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség által hagyományosan szervezett rendezvénysorozat, a CsaládEgyetem. Az őszi szemeszter nyitó szemináriumán szeptember 21-én, kedden 17.30-tól a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) Baráti Eszter Kinga SSND tart előadása lesz hallható, melynek címe *Liturgikus tánc – NöiesTe*. A második őszi szeminárium szeptember 22-én, szerdán 18 órákor kezdődik szintén a Katolikus Ház dísztermében. A *Szent József nyomában - Apa-fiú műhely „Egy hely, ahol dolgozunk magunkon”* című előadást Piros Adrián és Kalocsai Tibor tartja. Az eseménysorozat 3. állomása a szeptember 25-én, szombaton 8.30-kor kezdődő „terepgyakorlat” lesz, melyet Molnár Renáta, Corway életmódrátervező vezet.

Az egyházmegye első püspökének, Szent Gellért vértanújának az ünnepéhez kapcsolódóan szeptember 25-én, szombaton 11 órákor a Székesegyházban ünnepi szentmisét celebrál Kiss-Rigó László püspök.

A tarjánvárosi Szent Gellért Plébánia (Tátra tér 5.) közössége búcsúját szeptember 26-án a 10 órákor kezdődő szentmise keretében ünnepli, melynek celebránsa Pálfi Zoltán makói plébános lesz.

Együttműködési megállapodást írt alá a Gál Ferenc Egyetem és a Kecskeméti Szakképzés Centrum a Cífrapalota Pávás termében szeptember 3-án. A KSZC kecskeméti telephelyet biztosít a Gál Ferenc Egyetem számára, melynek elsődleges célja az egyetemi szociális és gyermekvédelmi képzések helyben indítása. A KSZC részéről Leviczky Cirill kancellár és Ignác Bence főigazgató, a GFE részéről Kozma Gábor rektor által aláírt megállapodás bővíti a felsőoktatás és a szakképzés újszerű együttműködését, amikor a technikai képzések és az egyetemi szakok összehangolásán túlmenően az egyetem oktatási jelenléte is megvalósul a technikumban.

A Bács-Kiskun Megyei Önkormányzat és a Gerhardus Kiadó közösen szervezte Horváth Gábor Anonymus-kötetének első bemutatóját a kecskeméti Cífrapalota Pávás termében szeptember 3-án. Horváth Gábor tanszékvezető Anonymus feledésbe merül? című kötetét a Gál Ferenc Egyetem Gerhardus Kiadója adta ki Prokopp Mária és Szörényi László professzorok, valamint Jankovics Marcell ajánlásaival. A kötet még 2019 őszén jelent meg, de a pandémia miatt ez volt az első nyilvános bemutatója a sajtóban közölt méltatások mellett.

Sajtótájékoztató keretében szeptember 15-én mutatta be az Emberi Erőforrás Támogatáskezelő a „Lépj át a határaidon!” című projekt eredményeit a Gál Ferenc Egyetem Klebelsberg termében. Az eseményen jelen volt és rövid előadást tartott többek között Latorcai Csaba közigazgatási államtitkár, Monzpart Zsolt az EMMI főigazgatója, Kozma Gábor rektor, valamint Kiss-Rigó László püspök.

A Szeged-Csanádi Egyházmegye Gelsey Vilmos Pedagógiai Intézete (SZEGEPI) szeptember 21-ig fogad jelentkezéseket a szeptember 29. és október 2. között jelenléti formában szervezett, 15 órás, ingyenes tréningjeire külföldi pedagógusoknak. Az egyházmegye szarvasi és békéscsabai egyetemi campusain tartandó képzésekre az előadások, foglalkozások mellett ópusztaszeri, szegedi és gyulai magyarságszemeszteri, kulturális programok is tartoznak.

A SZEGEPI 2019 óta szervez ingyenes szakmai programokat külföldi pedagógusok számára a „Járd végig!” EFOP-3.10.1.17-00003 projekt keretében. A projekt célja a Kárpát-medence magyar pedagógus közösségeinek tapasztalatcseréje, a magyar-magyar kapcsolatok erősítése, a nevelői-oktatói munka szakmai támogatása, az oktatási és nevelési gyakorlatok összevetése, módszertani segítése. A képzésekről a SZEGEPI honlapja tájékoztat.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, † Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.